

той ѿвѣщѣ: ако ст҃ѹва добрѹ и хорѹ-
ка оўмиш.

8. Плтѡнъ /кзвака/ чи єднѹ го ко-
рѹтъ, а той р че: но ѿвѣщѣ жи вѣлъ тжѣ,
шото сїчкитѣ хорѹ да познѧютъ чи тїй
лжжатъ.

9. Александръ попытака гдѣ ти є ю-
мѣнїето? а той показа прїѣтелитѣ си.

10. Дионисъ, като падна ѿ царството
си, попытака го, шо та пользова Пл-
тонъ и философіата? а той ѿвѣщѣ:
научи ма да живѣлъ добрѣ и въ това
состоянїе [халъ].

11. Фиданисъ попытака: шо є ѕвѣщо на
сїчкитѣ хорѹ? а той р че: надѣждата,
защо и ниматъ, и който нищо нѣматъ.

12. Пакъ го попытака: да ли м旣жимъ
да оўкрыемъ ѿ Бога иѣкој работа? а
той р че: нѣм旣жимъ нитѣ мисль.

13. Сократъ думака чи єднъ хор-
ѹба злѹ за него, а той р че: не трѣб
да сѧ чудите, защо той неизѣй д-